

JOŽE BERGINC (1952 – 2019)

Zaključni del pogovora z duhovnikom Laščanom (Priatelj 2006)

Skupno bivanje z drugim duhovnikom gotovo nima le tega namena, da skupaj opravljata duhovniško delo. G. Tone je nekoč dejal, da je »neizmerno vesel te duhovniške skupnosti«. Od kod to veselje?

Duhovniki imamo navadno svoj »vrtiček«, ki ga obdelujemo, to je svojo župnijo. Oznanjamo življenje v družini, razumevanje in edinost, živimo pa sami. Tudi duhovnik mora imeti neko družino. Če je to duhovniška družina, je to najlepše. Pomembno je le, da se duhovnika razumeta. Čeprav sem bil že sedem let kaplan drugod, sem z veseljem sprejel delo kaplana na Muti. Ni bilo čutiti, da je on župnik, jaz kaplan, saj sva vse delo načrtovala skupaj in ga skušala opravljati v čim večji edinosti. Kasneje je tudi mene škof imenoval za župnika na dveh župnijah. Takrat se je bilo potrebno odločiti. Trbojnjski farani so sicer želeli imeti duhovnika med seboj. Vpraševal sem se, ali bi bilo pametno živeti samotarsko življenje na majhni župniji. Oba skupaj sva se odločila, da nadaljujeva s skupnim življenjem. Ideja o skupnem življenju duhovnikov pa sicer prihaja iz gibanja Marijino delo. Ideal je skupaj graditi življenje v edinosti in ob medsebojnem brušenju in žrtvah, ki jih zahteva skupno življenje, omogočiti Jezusu, da zaživi med nami. On je potem resnični župnik. Praktične prednosti so pa tudi skupno gospodinjstvo, delitev dela, medsebojno nadomeščanje, posebej med boleznijo.

Bolniki in invalidi se trudimo udeležiti naše vodilo: Vstani in hodi! Tudi iz tvojih stavkov lahko sklepamo, da ga izpolnjuješ. Bi kaj rekel še o teh Jezusovih besedah?

Mislim, da je to vodilo za vse kristjane. Besedo »Hodi!« razumem tako, da naj kot kristjan naredim čim več tistih stvari, ki ostanejo in imajo trajno vrednost. Pri bolniku zunanji učinek ni tako viden, kaj pa je pred Bogom, je nekaj čisto drugega. Ko včasih kaj povem o svojem sedanjem delu bolnega duhovnika, čutim, kako drugače - z veliko razumevanja - me ljudje doživljajo. Njihovi odzivi, zlasti zahvaljevanje, me prijetno presenečajo.

V poletnih mesecih se pogosteje srečujemo z ljudmi, ki živijo izven meja Slovenije. Da bi ozavestili globok pomen tega področja, smo že v začetku poletja predvideli prispevek, ki pa je prišel nekoliko kasneje na vrsto.

NEDELJA SLOVENCEV PO SVETU

Prvo nedeljo v juliju posvečamo Slovencem po svetu, ki živijo zunaj meja Slovenije. Teh je okoli pol milijona. Prvi rojaki so domovino zapuščali že v zadnji četrtini 19. stoletja, mnogi so odšli v tujino med obema vojnama, ob koncu 2. svetovne vojne in v času začetkov totalitarnega nasilja, zaradi katerega so se morali premnogi naši rojaki umakniti iz domovine, ki so jo tako ljubili. V 60-ih in 70-ih letih 20. stoletja se je veliko Slovencev, tudi iz ekonomskih vzrokov, začasno preselilo v zahodnoevropske države; nameravali so se vrniti, a se zaradi različnih vzrokov potem niso. Formalno so bili zdomci, dejansko pa izseljenci.

Današnjih selitev državljanov iz Slovenije ne po vzrokih ne po številčnosti ni mogoče primerjati z velikimi valovi iz preteklosti. Danes ne odhajajo na tuje le zaradi ekonomske stiske oziroma službe, ki je tudi ne morejo dobiti, ampak si želijo izkušnje v tujini, radi bi poskusili, kakšno je življenje drugod po svetu.

V tujini deluje okoli 300 društev, ki povezujejo Slovence po svetu. Pomembna so za ohranjanje kulture, jezika in pripadnosti. Skoraj povsod se slovenska društva srečujejo s staranjem članstva, v Argentini in ponekod v Evropi pa jim je uspelo pritegniti mlajšo generacijo, da je prevzela dejavnosti.

Cerkev na Slovenskem je s skrbjo spremljala izseljevanje Slovencev. Načelno je bila proti izseljevanju, ker pa ga ni bilo mogoče zaustaviti, je iz skrbi razvila zavest, da je za izseljence potrebno duhovno spremstvo s cerkvenopravno podlago. Primer dobre prakse je t. i. Rafaelova družba, katere glavni namen je spremljanje in povezovanje slovenskih rojakov po svetu. Skrb zanje obsega versko, narodno, kulturno ter socialno področje in vključuje vse, kar more biti tem ljudem v pomoč. Prizadeva si za informiranje in prebujanje ljudi v domovini k zavesti o slovenskem izseljenstvu, za povezovanje med domovino in tujino ter Slovencev v tujini

med seboj. Slovencem po svetu želi ustvariti prijaznejše okolje, z namenom, da bi radi obiskovali svojo domovino ali domovino svojih prednikov in da bi se vsaj nekateri za stalno preselili nazaj. (TT)

MED KAPELICAMI IN KRIŽI V VASEH LAHOMŠEK, TROJNO IN GABRNO

Na župnijski Karitas Laško smo dali pobudo, da vsako leto enkrat obiščemo del naše župnije in se ustavimo pri krščanskih znamenjih tega kraja. Lani smo bili v Radobljah, Modriču in v Plazovju. Letos smo se odločili za vasi Lahomšek, Trojno in Gabrno.

Kljub dežju se nas je zbralo kar nekaj neustrašnih pohodnikov. Pot smo začeli pri Pivovarni Laško in jo nadaljevali čez Rožnik v vas Lahomšek. Med potjo je prenehalo deževati in tako smo lahko brez dežnikov opazovali z zelenjem obdano pokrajino. Najprej smo se ustavili pri Bezgovškovi kapelici z Marijinim kipom, kjer smo poklepetali z lastnikom, in nato prebrali, kar smo pred tremi leti o tem znamenju zapisali v župnijski list. Zmolili smo molitvi »Oče naš« in »Zdravo Marijo«; tako smo počastili vsako naslednje znamenje na naši poti.

Odpravili smo se proti naslednjemu znamenju, Gotarjevemu križu. Sosed tega križa, g. Franc, nam je pokazal, kako obnavlja zelo star križ z malim zvonikom na vrhu križa.

Malo naprej ob cesti stoji Zmetov križ in ob njihovi domačiji še lepa kapelica z Marijinim kipom. Za spomin so nam podarili podobico te kapelice in križa.

Ko smo zapuščali vas Lahomšek, so nas tri male osnovnošolke razveselile z narodno pesmijo: »Oj, lepo je res na deželi.«

Prvo znamenje na vasi Trojno je Vehečev križ. Nekaj metrov naprej stoji Klezinova kapelica s kipom Srca Jezusovega, in še malo naprej Planinčev križ.

Na vasi Trojno so nam zaradi pomanjkanja časa ostala neobiskana še tri znamenja.

Pot smo nadaljevali do vasi Gabrno, kjer smo se ustavili pri Pakovi kapelici z Lurško Marijo. Pri tej kapelici smo imeli tudi letos šmamično pobožnost.

Naslednje znamenje je Peganov križ. Le nekaj metrov naprej je kapelica, pritrjena ob vhodnih vratih zapuščene lesene hiške, nemo pričala o pobožnosti njenih že pokojnih lastnikov.

Le še nekaj metrov in že nas je pozdravil Potrosijev križ, pritrjen na steno hiše. In samo lučaj naprej stoji Železnikova

ČETRTEK, 8.8., sv. Dominik , duh., ust. dominik. 9.30: Dom starejših Laško 19.00: + Olga KRAJNC
PETEK, 9.8., sv. Terezija Benedikta od Križa , muč. 7.30: + Franc KRAJNC 19.00: + Terezija KLEPEJ + Jože PUŠNIK
SOBOTA, 10.8., sv. Lovrenc , diakon, mučenec 19.00: + Silvestra BAUMKIRHER + Ivan VRANJEK
19. NEDELJA MED LETOM, 11.8. 7.00: živi in + farani 9.00: + starši Jurij, Amalija KLEZIN in sorodniki 10.30: + Srečko GERŠAK + Stanislav KRAŠOVEC, 23. obl., starši in IVŠKOVI

kapelica z Lurško Marijo in Bernardko. To kapelico so obno vili, in ob tej priložnosti jo je blagoslovil gospod dekan, Rok Metličar.

Pot smo nadaljevali vse do naslednjega znamenja, Aškerčevega križa, in kot zadnje znamenje obiskali še Železnikov križ, ki se nahaja sredi gozda.

Sledili smo gozdni stezi, ki nas je vodila do mesta Laško.

Pri vseh znamenjih so nas lastniki in tudi drugi vaščani prijazno sprejeli in se nam nekateri tudi pridružili na naši poti. Zahvala velja vsem, ki ste nas na poti krepčali s tolikšnimi dobrotami, da smo pohodniki, okrepčani, veselo nadaljevali pot po vaseh. Kako tudi ne bi bili veseli, saj so nas bogatili tako mladi, kot starejši, od najstarejšega 79-letnika, do najmlajšega 6-letnika, in tako poskrbeli, da se bo vse dobro preneslo tudi na naslednji rod.

Vsi trije zaselki so majhne vasi, pa stoji v njih toliko nemih prič, kako močno verni so bili naši predniki! Na nas pa je, da to dediščino ohranjamo, zanjo skrbimo in jo prenesemo na naslednji rod.

Po deževnem začetku je na našo pot sijalo sonce in nam tako lepšalo bogato doživetje tega druženja. Naslednje leto se znova srečamo na nekem drugem delu naše župnije.

(Terezija P.)

17. NEDELJA MED LETOM, 28. 7. 7.00: živi in + farani + Neža BAUMKIRHER, njeni starši, bratje in sestre 9.00: + Vinko LEŠEK 10.30: + Marija TERŠEK
PONEDELJEK, 29.7., sv. Marta , Lazarjeva sestra. 7.30: + Majda HRASTNIK + Ana in Avgust HRASTNIK
TOREK, 30.7., sv. Peter Krizolog , škof, cerkv. uč. 19.00: + Matilda ŠKORJA, 30. dan + Karl ŠTRAUS
SREDA, 31.7., sv. Ignacij Lojolski , duh., ust. jezuitov 7.30: + Fanika BOUHA + Justina ŠKORJA
ČETRTEK, 1.8., sv. Alfonz M. Ligvorij , škof, c. uč. 19.00: + Martin TOPOLE za mir in zdravje v družini
PETEK, 2.8., sv. Evzebij iz Vercellija , škof.; porcijunkula. 7.30: + Ivana RAMŠAK 19.00: + Adalbert OJSTERŠEK + Karolina REZEC, 8. dan
SOBOTA, 3.8., sv. Lidija , svetopisemska žena 19.00: + Štefanija TERBOVC, obl., in oče Martin + Ludvik VERBOVŠEK po večerni maši celonočno češčenje Najsvetejšega
18. NEDELJA MED LETOM, 4.8. 7.00: živi in + farani 9.00: + Žarko MARUŠIČ, obl. 10.30: + Ferdinand KRSNIK
PONEDELJEK, 5.8., Marija Snežna 7.30: + Anika VODIŠEK + Majda HRASTNIK
TOREK, 6.8., Jezusova spremenitev na gori 19.00: + Štefanija KLEPEJ, 30. dan + Janko KRAJNC, obl.
SREDA, 7.8., sv. Sikst II. , papež 7.30: + Marija KRAŠOVC + Marta PUSAR

MARTINOVA LILIJA

28. julij 2019, leto 11, št.:26

VSTOPIMO GOSPODU
NAPROTI...

Koliko utrujenih, a upanja polnih korakov je obrusilo kamniti prag?